

meldte sig, og det var selvfølgelig paa Grund af det ærede Medlems Agitation. Det ærede Medlem vil nu gøre den Indvending, at det var naturligvis, fordi der ingen er, som vil finde sig i at arbejde under dette Strafferegulativ med disse Prygle- og Legemsstraffe — dette Regulativ, som det ærede Medlem jo selv har sin Part i. Men det er jo en meget taabelig og daarlig Indvending, thi, som jeg nævnedes før, kan jo enhver, der faar en saadan Ansættelse og mener at kunne undvære disse Straffe, ogsaa lade være at anvende dem. Vi have jo da ogsaa set, at det ærede Medlem netop har rost den ny Forstander paa Flakkebjerg for, at han vil søge at undvære disse Straffe. Der er altsaa ikke noget som helst i Vejen i denne Henseende. Og det ærede Medlem har jo selv søgt Pladsen som Forstander paa Flakkebjerg under dette Strafferegulativ. Hvor kan det ærede Medlem saa komme og sige, at ingen ordentlig Mand eller Kvinde vil søge Plads som Forstander eller Forstanderinde under dette grusomme Strafferegulativ, naar han selv med den stærke og uførfalskede Kærlighed, han har til Flakkebjerg, har søgt at faa denne Plads!

Dernæst klages der almindeligt over, at det er umuligt at faa Børnene ud i Tjenester, fordi Husbonderne ikke ville have dem efter al den Agitation og alt det Virvar, som det ærede Medlem har foraarsaget. Dertil siger det ærede Medlem, at det er jo ingen Ting, for det er naturligvis kun de *daarlige* Husbonder, som ikke ville have Børnene i deres Tjeneste, de *gode* Husbonder ville nok fremdeles have dem, og det er udmærket, at de komme ud til *gode* Husbonder. Jeg skal derom sige, at efter Oplysninger, der foreligge fra „Godhavn“, ikke fra Frydensberg — thi saa vilde det ærede Medlem efter det System, han følger, og som ogsaa adskillige andre følge: at naar man ikke kan lide en Mand, saa er alt, hvad han siger, Usandhed fra først til sidst. Ikke bryde sig om disse Oplysninger, — men fra Frydensbergs Medhjælper, er det saaledes, at der til Foraaret er 19 Dreng, som skulle konfirmeres derfra, og som skulle ud i Tjeneste. Men medens der tidligere var 3 Gange saa mange Tilbud om Tjenester, som der var Dreng, der skulde anbringes, er der i Aar kun meget faa Tilbud, fordi alle Husbonder sige: Vi ville ikke have disse Dreng, naar vi kunne risikere, at den første den bedste enhver som helst Dag kommer og stikker Næsen indenfor vor Dør for at se,

hvorledes det gaar til. Det er ikke saa underligt, at Folk ikke ville finde sig i det. Naar vi se, hvorledes det gik den Kone i Lille Brusen, hvor Veronika var i Tjeneste, saa viser det sig, at det er oplyst, ikke i Forhørene, men ad anden Vej, at Dagen efter, at det ærede Medlem havde været der og talt med Veronika, gik to af hans Gefreitere Byen rundt fra Gaard til Gaard, fra Hus til Hus og spurgte ud om, hvorledes Forholdene vare paa Lille Brusen. Det er klart, at ingen Husbond, hverken god eller daarlig, vil finde sig i, at han paa den Maade skal gøres til Genstand for Udspejgning og Udfrigten over hele Landsbyen. Det er jo nemlig saaledes, at enhver Mand, han være nok saa god, skal nok have sine Uvenner og Misundere, om hvilke han kan vente, at de ville sige noget om ham, maaske noget usandt, som han dog er sikker paa, vil blive trukket offentlig frem paa Folkemøder, og at han med stor Ulejlighed kan komme til at løbe i Retten og give Forklaring derom. Det vil selvfølgelig ingen udsætte sig for, og derfor har det ærede Medlem ogsaa paa dette Punkt modvirket de gode Virkninger, vi skulde have af, at vi gennem Børneloven kom ind paa et nyt System.

Dernæst er der blandt Værgeraadene blevet stor Usikkerhed med Hensyn til, hvor man kan anbringe Børnene, og hvor man ikke kan anbringe dem, saaledes at Værgeraadene i den Anledning stadig ere i den allerstørste Forlegenhed.

Endelig er der ude omkring blandt alle Forældre blevet udbredt en ganske overordentlig Skræk. Alle Forældre, hvis Børn allerede nu ere paa Opdragelsesanstalter, sidde og ere uhyre bange for, hvorledes det egentlig gaar til der, og alle de Forældre, om hvis Børn der bliver Spørgsmaal om Anbringelse paa Opdragelsesanstalterne, gaa omkring i den samme Skræk. Det er denne Skræk, det ærede Medlem til ingen Nytte har sat dem i.

Det er nu Ting, som man forhaabentlig Tid efter anden og i Tidens Løb vil komme over. Det kan være slemt nok i Øjeblikket, men det kommer man vel over. Men saa er der en anden Ting, der er en Følge af det ærede Medlems Virksomhed, og som det ikke er saa let at komme over. Jeg tænker her paa de stakkels 3 unge Piger, som det ærede Medlem i Aarhus lod afsætte Ed, og som have aflagt Ed paa falsk Forklaring. Det ærede Medlem siger nu, at for det første er det Bruns Skyld, at denne Sag blev anlagt. Det kan godt være, men det er ikke Bruns Skyld,